

Vlaams
Parlement

ingediend op **851** (2020-2021) – Nr. 1
14 juni 2021 (2020-2021)

Voorstel van resolutie

van Emmily Talpe, Joris Nachtergaele, Orry Van de Wauwer,
Staf Aerts en Annick Lambrecht

over de bescherming en versterking
van gendergelijkheid en vrouwen- en meisjesrechten
in de intra-Afghaanse vredesonderhandelingen

TOELICHTING

Op 29 februari 2020 hebben de Verenigde Staten en de Afghaanse taliban een historisch vredesakkoord gesloten, waarmee een einde werd gemaakt aan een conflict dat maar liefst achttien jaar heeft geduurd. Het was een overwinning voor de toenmalige Amerikaanse president Donald Trump, die daarmee de terugtrekking van de Amerikaanse troepen verzekerde (met als deadline 1 mei 2021), in ruil voor een permanent staakt-het-vuren van de taliban. Het eerste akkoord opende ook de deur voor verdere intra-Afghaanse vredesgesprekken tussen de Afghaanse regering in Kaboel en de taliban. De eerste onderhandelingsronde ging op 12 september 2020 van start. De internationale gemeenschap heeft die vooruitgang in het vredesproces verwelkomd, maar het vooruitzicht op vrede met de taliban brengt niet voor iedereen een hoopvol beeld voor de toekomst.

Afghaanse vrouwen en meisjes zijn bang dat dit vredesproces juist het begin kan zijn van meer ellende en het verlies van hard bevochten rechten en vrijheden. De intra-Afghaanse gesprekken zullen ertoe leiden dat de taliban opnieuw (deels) aan de macht komen in Afghanistan, waardoor vrouwen en meisjes opnieuw terecht dreigen te komen in een leven onder een conservatief en fundamentalistisch regime. Afghaanse vrouwen verzetten zich daar sterk tegen, maar krijgen nauwelijks gehoor of worden amper betrokken bij de intra-Afghaanse vredesonderhandelingen. De Afghaanse regering heeft vier vrouwen opgenomen in het onderhandelingssteam van 21 leden, de taliban geen enkele. Fawzia Koofie is een van de Afghaanse vrouwen die met de taliban onderhandelt over vrede. In augustus 2020 werd ze zelf het doelwit van een aanslag.

Tot de jaren 90 was er een relatieve vooruitgang voor vrouwen en meisjes in Afghanistan, maar onder het talibanregime van 1996 tot 2001 werden de verwezenlijkingen volledig ongedaan gemaakt. Onderdrukking en discriminatie in alle domeinen van het maatschappelijke leven werd het dagelijkse lot van miljoenen Afghaanse vrouwen en meisjes. Ze werden uitgesloten van het openbare leven en mochten alleen het huis uit onder toezicht van een mannelijke bloedverwant. Veel vormen van gendergerelateerd geweld werden door de taliban getolereerd, waaronder steniging tot de dood wegens overspel.

Na de aanslagen van 11 september 2001 gingen de Verenigde Staten de strijd aan tegen Al Qaida in Afghanistan. Een van de motieven voor de militaire interventie was de verdediging van de mensenrechten. De bevrijding van Afghaanse vrouwen en meisjes, en de eerbiediging van gendergelijkheid en vrouwenrechten stonden hoog op de agenda. Na de val van de taliban werd er geleidelijk aan opnieuw vooruitgang geboekt. De grondwet werd aangepast door de verankering van juridische gelijkheid tussen mannen en vrouwen, waardoor de vertegenwoordiging van vrouwen in het parlement verbeterde. Ook de toegang tot het onderwijs werd opnieuw gewaarborgd. Uit de cijfers van de Verenigde Naties blijkt dat er in 2001 minder dan 1 miljoen Afghaanse kinderen naar school gingen. Acht jaar later, in 2009, kregen meer dan 5 miljoen kinderen onderwijs, waarvan een derde meisjes.

Toch zijn er vandaag nog steeds meer dan 3,7 miljoen Afghaanse kinderen die geen toegang krijgen tot het onderwijs, waarvan 60 procent meisjes.¹ In de regio's in Afghanistan die vandaag door de taliban worden beheerd, is het voor meisjes bijzonder moeilijk om onderwijs te krijgen. Ook worden vrouwenrechten er systematisch ontnomen. De angst leeft dan ook dat door de intra-Afghaanse vredesonderhandelingen en door de terugkeer van de taliban in Kaboel, de toegang

¹ Human Rights Watch, "I Won't Be a Doctor, and One Day You'll Be Sick". Girls' Access to Education in Afghanistan, Human Rights Watch 2017, <https://www.hrw.org/report/2017/10/17/i-wont-be-doctor-and-one-day-youll-be-sick/girls-access-education-afghanistan>.

tot onderwijs, vertegenwoordiging, arbeidsmarkt enzovoort opnieuw zal worden verhinderd.

Sinds de aanvang van de vredesonderhandelingen tussen de Afghaanse regering en de taliban is het aantal aanslagen in Afghanistan weer toegenomen. Vrouwen, vrouwenactivisten en journalisten vormen een doelwit van de taliban. Ook hoogopgeleide vrouwen, zoals dokters, rechters, advocaten en politici, worden door de taliban doelgericht aangevallen. Zo werden er op 17 januari 2021 twee vrouwelijke rechters van het Afghaanse Hooggerechtshof in de hoofdstad Kaboel vermoord. De recente golf van gerichte moorden en aanslagen lijkt bedoeld om vrouwen uit het openbare leven te verdrijven en opnieuw terreur te zaaien. Veel slachtoffers overleven de aanvallen niet, andere verlaten Afghanistan of zijn verplicht om in constante angst opgesloten te leven. De Afghaanse Onafhankelijke Mensenrechtencommissie (de Afghanistan Independent Human Rights Commission, AIHRC) gaf in een rapport van 26 november 2020 aan dat ze maar liefst 3477 gevallen van geweld tegen Afghaanse vrouwen heeft vastgesteld in de eerste tien maanden van 2020. Dat cijfer vormt maar het topje van de ijsberg. Uit vrees voor aanslagen of represailles durft de meerderheid van de vrouwen geweld niet te rapporteren. Ook de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) bevestigde de toename van geweld in haar rapport van 15 februari 2021. Een toenemend aantal Afghaanse vrouwen in de journalistiek heeft het beroep verlaten vanwege de verslechterende veiligheid en constante bedreigingen, een trend die na 2015 is ontstaan en zich heeft versneld.

De taliban houden momenteel een dubbel offensief: enerzijds voeren ze vredesonderhandelingen met de Afghaanse regering, maar anderzijds voeren ze het geweld in Afghanistan op. Daardoor dreigt er een toename van aanslagen en strafeloosheid te gaan heersen.

De campagnes op sociale media #MyRedLine en #MyRedLine2 gaan viraal: Afghaanse vrouwen trekken duidelijke rode strepen om hun herwonnen rechten niet opnieuw te verliezen. Vooruitgang in het vredesproces mag niet ten koste gaan van gendergelijkheid en van vrouwen- en meisjesrechten.

Het is essentieel dat vrouwen zelf kunnen deelnemen aan de lopende intra-Afghaanse vredesonderhandelingen en zichzelf kunnen vertegenwoordigen aan de onderhandelingstafel. Het is niet alleen hun recht om deel te nemen aan het vredesproces, maar het ook hoogstnoodzakelijk om gendergelijkheid en vrouwen- en meisjesrechten te verzekeren voor de toekomst van het land. Alleen op die manier kan een duurzame vrede voor de volledige Afghaanse bevolking worden gewaarborgd.

Dit voorstel van resolutie is duidelijk: een vredesakkoord dat gendergelijkheid en vrouwen- en meisjesrechten niet waarborgt en hen in naam van de 'vrede' opgeeft, is helemaal geen vredesakkoord. Het is de plicht van alle betrokken partijen aan de onderhandelingstafel, de Europese Unie en de internationale gemeenschap om naar de oproep van de Afghaanse vrouwen te luisteren en hen actief bij het vredesproces te betrekken. Dialoog is en blijft de sleutel tot vrede, maar die dialoog moet gepaard gaan met vrouwelijke participatie aan de onderhandelingstafel.

Emmily TALPE
Joris NACHTERGAELE
Orry VAN DE WAUWER
Staf AERTS
Annick LAMBRECHT

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:

- 1° de beleidsnota Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking 2019-2024 van de Vlaamse Regering, waarin expliciet staat dat de Vlaamse Regering op het vlak van de naleving van de mensenrechten resoluut aan de Europese en internationale kaart trekt, en problemen op het vlak van het respect voor de mensenrechten via het Europese en het multilaterale kader aankaart;
- 2° het feit dat de mensenrechten universeel en ondeelbaar zijn;
- 3° de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948;
- 4° het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten van 16 december 1966;
- 5° het feit dat Afghanistan in 1983 tot het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten is toegetreden, maar dat nog niet heeft gedaan voor beide optionele protocollen;
- 6° het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten van 19 december 1966;
- 7° het feit dat Afghanistan in 1983 tot het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten is toegetreden, maar dat nog niet heeft gedaan voor het optionele protocol;
- 8° het internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, dat op 18 december 1979 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd aangenomen;
- 9° het feit dat Afghanistan in 1983 tot het internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen is toegetreden, maar dat nog niet heeft gedaan voor het optionele protocol;
- 10° het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989;
- 11° het feit dat Afghanistan in 1990 het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind heeft ondertekend en het in 1994 heeft geratificeerd;
- 12° de grondwet van het Islamitische Republiek Afghanistan van 2004, die gelijke rechten voor vrouwen en mannen vastlegt;
- 13° de Afghaanse wet inzake de uitbanning van geweld tegen vrouwen van 1 augustus 2009 (nr. 989);
- 14° resolutie 1325 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, die op 31 oktober 2000 unaniem werd aangenomen en tot op heden de basis vormt voor de participatie van vrouwen in alle aspecten van conflictpreventie, vrede en wederopbouw;
- 15° resolutie 2513 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties over Afghanistan, die op 10 maart 2020 unaniem werd aangenomen;
- 16° de samenwerkingsovereenkomst inzake partnerschap en ontwikkeling tussen de Europese Unie en haar lidstaten enerzijds, en de Islamitische Republiek Afghanistan anderzijds, ondertekend op 18 februari 2017 (EU-strategie voor Afghanistan van 2017), waarin een langetermijnengagement van de EU en de lidstaten om vrede, stabiliteit en welvaart in Afghanistan te bevorderen en de duurzame ontwikkeling van het land te ondersteunen, opnieuw werd bevestigd;
- 17° het vredesakkoord tussen de Verenigde Staten en de taliban, gesloten op 29 februari 2020;
- 18° de conclusies van de Raad van Buitenlandse Zaken van 8 april 2019, waarin expliciet wordt gesteld dat vrouwen in het vredesproces moeten worden betrokken;

- 19° de conclusies van de Raad van Buitenlandse Zaken van 29 mei 2020, waarin expliciet wordt gesteld dat democratie en mensenrechten belangrijk zijn in de intra-Afghaanse onderhandelingen en dat er aandacht moet gaan naar de betekenisvolle participatie van vrouwen;
 - 20° het 'Gender Action Plan III: Towards a gender-equal world' (2020-2025) van de EU, dat gendergelijkheid centraal stelt in het Europese externe optreden, en dat expliciet de actieve rol van vrouwen in vredesprocessen en veiligheid vermeldt;
 - 21° de internationale Conferentie voor Afghanistan van 23 en 24 november 2020, waarbij het Afghanistan Partnership Framework werd goedgekeurd;
 - 22° de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), het Afghaanse nationale kader voor vrede en ontwikkeling dat van 2021 tot 2025 loopt;
 - 23° het rapport 'In search of justice for crimes of violence against women and girls' van de UNAMA, gepubliceerd op 7 december 2020;
 - 24° het rapport 'Killing of human rights defenders, journalists and media workers in Afghanistan' van de UNAMA, gepubliceerd op 15 februari 2021, waarin de toename van doelgerichte aanvallen op vrouwen, activisten en journalisten in Afghanistan wordt vastgesteld;
 - 25° het rapport 'Violence against women in Afghanistan' van de Afghaanse Onafhankelijke Mensenrechtencommissie (Afghanistan Independent Human Rights Commission, AIHRC), gepubliceerd op 26 november 2020, dat in de eerste tien maanden van 2020 maar liefst 3477 gevallen van geweld tegen Afghaanse vrouwen heeft vastgesteld;
 - 26° de oproep van de AIHRC van 8 maart 2021 om naar de Afghaanse vrouwen te luisteren tijdens de vredesonderhandelingen;
 - 27° het persbericht van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 12 maart 2021, waarin de doelgerichte aanvallen op burgers, meer bepaald op vrouwen en activisten, in Afghanistan worden veroordeeld;
 - 28° de verschillende programma's en campagnes van de UN Women (United Nations) in Afghanistan;
 - 29° de oproep van Amnesty International van 24 november 2020 om vrouwenrechten niet in gevaar te laten komen in het intra-Afghaanse vredesproces;
 - 30° het artikel 'Afghanistan: Targeted Killings of Civilians Escalate. Investigate recent insurgent attacks on women, religious minorities' van Human Rights Watch, gepubliceerd op 16 maart 2021;
 - 31° het feit dat de Ieperse ngo Mothers for Peace, onder leiding van Jennie Vanlerberghe, zich al jaren inzet voor de rechten van vrouwen en in 2014 door de Afghaanse overheid als beste niet-gouvernementele organisatie werd aangewezen;
 - 32° het Afghan Women's Network, dat een netwerk vormt voor de samenwerking, emancipatie en integratie van Afghaanse vrouwen;
- overwegende dat:
- 1° in 1996 de taliban in Afghanistan aan de macht kwamen;
 - 2° de Verenigde Staten de taliban na de aanslagen op 11 september 2001 van de macht in Kaboel hebben verdreven en er in Afghanistan een burgerregering werd ingesteld;
 - 3° Afghaanse vrouwen en meisjes bijzonder hard zijn getroffen door het daaropvolgende, bijna twintig jaar durende conflict met de taliban en de conservatieve islam vandaag mede daardoor nog steeds een belangrijke plaats in de Afghaanse samenleving inneemt;
 - 4° Afghaanse vrouwenactivisten stellen dat de positie van vrouwen en meisjes in Afghanistan de laatste jaren traag is verbeterd doordat de Afghaanse grondwet stelt dat mannen en vrouwen gelijk zijn, meisjes en vrouwen naar school mogen gaan en tot de arbeidsmarkt worden toegelaten, en dat al die vrijheden strikt verboden waren onder het streng islamitische regime van de taliban tussen 1996 en 2001;
 - 5° op het platteland 91 procent van Afghaanse vrouwen alleen lager onderwijs of helemaal geen onderwijs heeft genoten, 81 procent werkloos is en 90

- procent al het slachtoffer geweest is van fysiek, psychisch of seksueel geweld;
- 6° de vrouw een precare plaats inneemt in de Afghaanse samenleving onder de streng islamitische visie van de taliban;
 - 7° de Verenigde Staten en de taliban op 29 februari 2020 in Doha een historisch vredesakkoord hebben gesloten waarin, in ruil voor de terugtrekking van de Amerikaanse troepen op uiterlijk 1 mei 2021, een permanent staakt-het-vuren door de taliban is opgenomen;
 - 8° in het vredesakkoord van 29 februari 2020 geen enkele verwijzing is naar het vrijwaren en respecteren van de rechten van vrouwen en meisjes door de taliban;
 - 9° na het sluiten van het vredesakkoord tussen de Verenigde Staten en de taliban maar liefst 5000 talibanstrijders werden vrijgelaten;
 - 10° de eerste vicepresident van Afghanistan Amrullah Saleh op 15 januari 2021 tijdens een interview met de BBC heeft gezegd dat de Verenigde Staten te veel toegevingen hebben gedaan in het vredesakkoord van 29 februari 2020 en dat het geweld sinds de vrijlating van de 5000 talibanstrijders sterk is toegenomen;
 - 11° Afghaanse vrouwen met de Twittercampagnes #MyRedLine en #MyRedLine2 aan de internationale gemeenschap en de Afghaanse regering hebben gevraagd om ervoor te zorgen dat ze hun herwonnen rechten niet opnieuw zouden verliezen bij de vredesonderhandelingen en na de mogelijke terugkeer van het conservatieve, streng islamitische en restrictieve regime van de taliban;
 - 12° Deborah Lyons in maart 2020 door de secretaris-generaal van de Verenigde Naties António Guterres werd benoemd als zijn speciale vertegenwoordiger voor Afghanistan en daarnaast hoofd is van de UNAMA;
 - 13° de Afghaanse regering sinds 12 september 2020 met de taliban aan tafel zit om een intra-Afghaans vredesakkoord te sluiten, maar er tijdens de eerste onderhandelingsronde geen concreet resultaat werd bereikt;
 - 14° beide partners elkaar op 5 januari 2021 opnieuw hebben ontmoet;
 - 15° dr. Habiba Sarabi, de voormalige Afghaanse minister van Vrouwenzaken en een van de vier vrouwen aan de onderhandelingstafel, duidelijk heeft gesteld dat dit vredesproces een cruciaal keerpunt kan zijn voor Afghanistan, maar dat vrouwenrechten daarbij een belangrijke rol moeten spelen;
 - 16° de secretaris-generaal van de Verenigde Naties António Guterres op 17 maart 2021 de Franse diplomaat Jean Arnault heeft benoemd tot speciaal gezant van de Verenigde Naties voor Afghanistan, met als opdracht bij te dragen tot het vinden van een politieke oplossing van het conflict;
 - 17° Rusland op 18 maart 2021 tijdens de conferentie in Moskou ter gelegenheid van de intensivering van de gesprekken tussen de Afghaanse regering en de taliban had aangedrongen op een snel akkoord, nog voor de terugtrekking van de Amerikaanse troepen op 1 mei 2021 was voltooid;
 - 18° de Amerikaanse president Joe Biden heeft verklaard dat het moeilijk zou worden om de deadline van 1 mei 2021 te halen en al heeft aangegeven dat de deadline zal worden verschoven naar de symbolische datum van 11 september 2021, maar dat Washington het vredesproces tussen de Afghaanse regering en de taliban op gang zal brengen voor zover er wordt ingestemd met een vorm van machtsverdeling tussen beide onderhandelingspartners;
 - 19° de Amerikaanse minister van Defensie Lloyd Austin al had laten blijken dat de kans bestond dat de deadline van 1 mei 2021 zou worden opgeschort als de situatie in Afghanistan zo gespannen bleef;
 - 20° de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Antony Blinken al een aanzet voor het vredesakkoord heeft opgesteld, waarin is opgenomen dat:
 - a) vrouwen en minderheden betrokken moeten worden bij het vormen van een vredesregering;

- b) de toekomstige Afghaanse grondwet de rechten van vrouwen en kinderen in politieke, sociale, economische, educatieve en culturele aangelegenheden moet waarborgen;
 - c) de niet-statelijke, gebruikelijke en traditionele beslechting van civiele geschillen wordt toegestaan zolang dat in overeenstemming is met het Afghaanse staatsrecht, met inbegrip van de bescherming van de rechten van de vrouw;
 - d) in de provinciale raden nieuwe leden moeten worden gekozen, waarbij bijzondere aandacht gaat naar vrouwen en het representatieve evenwicht tussen de demografische groepen;
- 21° Afghaanse vrouwenrechtenactivisten vaststellen dat de positie van vrouwen en meisjes opnieuw verslechterd is;
- 22° sinds de start van de gesprekken tussen de Afghaanse regering en de taliban het aantal aanslagen op burgers is toegenomen, en vooral hoogopgeleide vrouwen zoals rechters, advocaten, dokters en politici, en vrouwenactivisten, journalisten en studenten het doelwit zijn van die moordaanslagen die tot doel hebben om hen uit het publieke leven te verdrijven;
- 23° tussen 12 september 2020 en 31 januari 2021 maar liefst elf activisten en journalisten in Afghanistan werden vermoord;
- 24° op 17 januari 2021 twee vrouwelijke rechters van het Afghaanse Hooggerechtshof in Kaboel werden vermoord;
- 25° er geruchten zijn dat op sociale media een dodenlijst van de taliban circuleert met namen van verschillende Afghaanse vrouwen;
- 26° zowel de Afghaanse regering als de Verenigde Staten de taliban aanwijzen als verantwoordelijke voor de toenemende golf van geweld op onschuldige burgers, maar elk onafhankelijk onderzoek of elke vervolging onbestaande is, en er bijgevolg een golf van straffeloosheid heerst;
- 27° de Afghaanse overheid in maart 2021 zelf maatregelen en beperkingen had ingevoerd voor vrouwen en meisjes, zoals het zangverbod voor meisjes vanaf 12 jaar, maar dat door de aanhoudende protesten via de socialemediacampagne #IamMSong het verbod werd opgeheven;
- 28° er grote bezorgdheid is over de manier waarop de grondwet en de democratische instituten en systemen die na 2001 in samenwerking met de Verenigde Staten tot stand zijn gekomen, zullen worden beheerd als de macht van de huidige verkozen regering wordt gedeeld met de leden van de taliban;
- 29° er angst en bezorgdheid leeft bij de Afghaanse vrouwen over de manier waarop hun rechten en vrijheden zullen worden beknot als de taliban opnieuw aan de macht komen, en de terugkeer naar een fundamentalistisch en streng-islamitisch regime wordt ingesteld;
- 30° het lang niet zeker is dat een vredesakkoord tussen de huidige Afghaanse regering en de taliban vrede zal brengen voor Afghanistan en vrijheid voor Afghaanse vrouwen en meisjes;
- 31° Afghaanse vrouwen tijdens Internationale Vrouwendag op 8 maart 2021 hebben herhaald dat ze de rechten waar ze zo hard voor hebben gevochten, niet zullen opgeven en inruilen voor een vredesakkoord met de taliban;
- 32° een vredesakkoord dat rechten van vrouwen en meisjes niet waarborgt, nooit een vredesakkoord kan zijn;
- 33° de conclusies van de Raad van Buitenlandse Zaken van 29 mei 2020 de Afghaanse regering oproepen om voor een inclusief vredesproces te zorgen, waarbij alle belanghebbenden betrokken zijn, ook vrouwen, minderheden en het volledige maatschappelijke middenveld;
- 34° het door de opeenvolgende gewapende conflicten in de huidige situatie niet mogelijk is om de institutionele samenwerking tussen Vlaanderen en Afghanistan, met eventuele uitzondering van humanitaire hulp, te verdiepen;
- 35° er wel een kantoor van Flanders Investment & Trade voor Afghanistan is opgericht, dat gehuisvest is in Islamabad in Pakistan, met het doel om de handel tussen Vlaanderen en Afghanistan mogelijk te maken;

- 36° Vlaanderen in 2019 maar liefst 69,72 procent van de Belgische export naar Afghanistan voor zijn rekening heeft genomen, waarvan farmaceutische producten 79,6 procent van de totale Vlaamse export naar Afghanistan uitmaakten;
- 37° Vlaanderen in 2019 maar liefst 89,61 procent van de Belgische import uit Afghanistan voor zijn rekening heeft genomen, waarvan parels, edelstenen, edele metalen, fruit, schillen van citrusvruchten, meloenen, stoomketels, tapijten, glas en glaswerk, koffie, thee, specerijen en suiker de belangrijkste geïmporteerde goederen in Vlaanderen zijn;
- 38° de Vlaamse beleidsnota Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking 2019-2024 verwijst naar het feit dat Vlaanderen de waarden van mensenrechtenverdragen in zijn internationale beleid uitdraagt, meer specifiek door in te zetten op projecten die de gelijkheid tussen mannen en vrouwen bevorderen en door te focussen op thema's zoals gendergelijkheid;
- 39° de Vlaamse beleidsnota Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking 2019-2024 verwijst naar het feit dat de Vlaamse parlementaire diplomatie een onderdeel wordt van het Vlaamse internationale beleid over mensen- en vrouwenrechten;
- veroordeelt ten strengste de recente toename van doelgerichte aanslagen op burgers in Afghanistan, waarvan specifiek Afghaanse vrouwen het doelwit zijn;
 - roept op om onmiddellijk een einde te maken aan de heersende straffeloosheid ten aanzien van de daders die doelgericht die aanslagen plegen;
 - roept de Afghaanse regering en het Afghaanse parlement op om vrouwelijke rechters, advocaten, politici, dokters, studenten, activisten en journalisten beter te beschermen tegen bedreiging, geweld en aanslagen;
 - steunt volmondig de oproep van de Afghaanse vrouwen en meisjes om mensenrechten, rechten en vrijheden van vrouwen en meisjes, en gendergelijkheid als fundamentele pijlers van de vredesgesprekken te hanteren;
 - stelt dat een vredesakkoord dat mensenrechten, rechten van vrouwen en meisjes en gendergelijkheid niet waarborgt, geen vredesakkoord is, omdat er niet kan worden verwacht dat vrouwen en meisjes hun rechten en vrijheden opgeven in naam van de vrede;
 - roept alle betrokken partijen op om vrouwen inspraak te geven en de rechtstreekse participatie van vrouwen bij de vredeonderhandelingen te verzekeren;
 - roept de Afghaanse regering op om de internationale verplichtingen van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten van 16 december 1966, het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten van 19 december 1966, het internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen van 18 december 1979 en het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 na te leven;
 - roept de Europese Unie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid Josep Borrell op om de bezorgdheden van de Afghaanse vrouwen ter harte te nemen en op het hoogste diplomatieke niveau het belang van een alomvattend en inclusief verzoeningsproces krachtig te blijven aanklaarten;
 - herinnert de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid Josep Borrell aan het vernieuwde Europese 'Gender Action Plan III: Towards a gender-equal world', dat in november 2020 werd voorgesteld en als doel heeft om de gendergelijkheid en de positie van vrouwen te verdedigen bij het externe optreden van de Europese Unie;

- dringt er bij de Europese Unie op aan om zowel bij haar interne als haar externe beleid gendergelijkheid hoog op de agenda te plaatsen en daarvoor ook concrete acties te ondernemen;
- wijst de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid Josep Borrell op de conclusies van de Raad van Buitenlandse Zaken van 8 april 2019 en 29 mei 2020, en verzoekt hem om het Vlaams Parlement informatie te bezorgen over de ondernomen acties en programma's om de strategie en de conclusies van de EU tegenover Afghanistan uit te voeren;
- verzoekt de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid Josep Borrell om in zijn contacten met de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Antony Blinken, de Afghaanse minister van Buitenlandse Zaken Mohammad Haneef Atmar, de speciaal gezant voor Afghanistan van de Verenigde Naties Jean Arnault en de speciale VN-vertegenwoordiger voor Afghanistan en hoofd van het UNAMA Deborah Lyons erop te wijzen dat tijdens de intra-Afghaanse vredesonderhandelingen geen afbreuk kan worden gedaan aan of worden toegegeven op de verworven rechten en vrijheden van Afghaanse vrouwen en meisjes, maar dat mensenrechten, gendergelijkheid, vrouwenrechten en rechten van kinderen fundamentele pijlers zijn om tot een duurzaam vredesakkoord te komen;
- verzoekt de voorzitter van de Europese Commissie, de voorzitter van de Europese Raad en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid om – in kader van de intentie van de Europese Unie om een sterke geopolitieke speler te worden – de onderhandelingen van nabij te volgen en te verzekeren dat er ook vrouwen aan de onderhandelingstafel meezitten;
- vraagt aan de Vlaamse Regering om:
 - 1° in haar buitenlands beleid het belang van gendergelijkheid te blijven onderstrepen en aandacht te vragen voor het respect voor gendergelijkheid en participatie van vrouwen in de vredesonderhandelingen tussen de regering van Afghanistan en de taliban;
 - 2° in haar contacten met de Amerikaanse ambassade duidelijk te stellen dat Vlaanderen hoopt dat de Verenigde Staten gendergelijkheid blijven verdedigen, daar streng op toe te zien tijdens de onderhandelingen, en ervoor te pleiten dat vrouwenrechten, meisjesrechten en gendergelijkheid niet worden ingeruild voor een intra-Afghaans vredesakkoord;
- vraagt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement om deze resolutie te bezorgen aan de Vlaamse Regering, de Federale Regering, de ambassadeur van Afghanistan in België, de ambassadeur van de Verenigde Staten in België, de voorzitter van de Europese Raad, het Europees Parlement, de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid, de Verenigde Naties, de speciale gezant voor Afghanistan van de Verenigde Naties, de speciale vertegenwoordiger voor Afghanistan van de Verenigde Naties en hoofd van het UNAMA, de diplomatieke vertegenwoordiger van Vlaanderen bij de EU, de diplomatieke vertegenwoordiger van Vlaanderen in de Verenigde Staten en de diplomatieke vertegenwoordiger van Vlaanderen bij de Verenigde Naties in Genève.

Emmily TALPE
Joris NACHTERGAELE
Orry VAN DE WAUWER
Staf AERTS
Annick LAMBRECHT